

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/243/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6411214589
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6411214589.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a sudcov JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Ivce Hanuskovej, v právnej veci navrhovateliek 1.) E. V., nar. XX. XX. XXXX bytom B. V., B. XXX, 2.) O. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX R. de G. de Z. - G.. N. de G., BT B XXXXX V., I. E. 3.) G. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom XX I. E. Y., N., F. M. X. V. a F. M., všetky zastúpené JUDr. Ivom Osvaldom, advokátom, Advokátska kancelária Zvolen, Trhová 1, proti odporcovi Mesto Nová Baňa, Námestie Slobody 1, IČO: 00 320 897, v konaní o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, na odvolanie navrhovateliek proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, č. k. 4C/252/2011 - 92 zo dňa 15. 04. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateliek na určenie, že nehnuteľnosti vedené v kat. úz. O. V., novovytvorené parcely CKN XXXX/XX - ostatná plocha o výmere 370 m², CKN XXXX/XX - záhrada o výmere 1.023 m² a CKN XXXX/XX - záhrada o výmere 1.484 m², identifikované Geometrickým plánom č. 10935479-30/2004, vyhotoveným dňa 11. 10. 2004, úradne overeným 14. 10. 2005, patria do dedičstva po nebohom M. V., rod. V., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom O. V. - X., V. XX, zomretom XX. XX. XXXX. Navrhovateľkám súčasne uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť na účet Okresného súdu Žiar nad Hronom sumu 29,40 EUR ako trovy konania preddavkované zo štátnych prostriedkov do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Účastníkom konania náhradu trov nepriznal.

Okresný súd v odôvodnení uviedol, že nebohý M. V. sa návrhom podaným dňa 14. 11. 2011 domáhal určenia vlastníctva označených nehnuteľností s odôvodnením, že nehnuteľnosti nadobudli jeho nebohí rodičia na základe zámennej zmluvy, ktorú uzavreli s právnym predchodcom odporcu. On po úmrtí matky v roku 1989 prevzal dedičstvo. V roku 1999 zistil, že sporné pozemky nie sú zapísané na jeho meno. Navrhovateľ v priebehu konania zomrel, do konania vstúpili jeho právne nástupkyne, ktoré navrhovali, aby bolo určené, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po M. V.. V konaní nebolo sporné, že nehnuteľnosti vyhotovené geometrickým plánom, sú podľa LV XXXX a XXXX vo vlastníctve odporcu. Nebohý navrhovateľ tvrdil, že nehnuteľnosti získali jeho rodičia na základe zámennej zmluvy. Taký listinný dôkaz však nebol predložený a svedkovia navrhovateľom tvrdené skutočnosti nepotvrdili.

Okresný súd zistil, že sporné nehnuteľnosti neboli predmetom dedičského konania po právnych predchodcoch navrhovateľa M. V.. Navrhovateľ tvrdil, že nehnuteľnosti získali jeho rodičia zámennou zmluvou alebo na základe vydržania, ale v dedičskom konaní po nich prejednané neboli. Súd nie je oprávnený predbežnou otázkou riešiť veci dedičského konania. Navrhovateľ sám nebol aktívne

legitimovaný na podanie žaloby, lebo sporné pozemky vydržal niekto iný. V čase smrti M. V. tento nebol vlastníkom sporných nehnuteľností a z toho dôvodu návrh na určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po pôvodnom navrhovateľovi M. V. zamietol. Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

S vykonaným dokazovaním súd vynaložil na svedočné sumu 29,40 EUR. Podľa § 148 ods. 1 OSP štát mal podľa výsledkov konania právo na náhradu trov ktoré platil, pokiaľ nie sú u účastníka, ktorý ich má platiť, splnené predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov. Navrhovateľky boli v konaní neúspešné, preto ich zaviazal spoločne a nerozdielne k úhrade trov štátu. Odporca mal vo veci úspech ale žiadne trovy si neuplatnil, preto súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Navrhovateľky vo včas podanom odvolaní namietali nesprávne právne posúdenie. Geometrický plán, ktorý bol vyhotovený 08. 06. 1943, bol vyhotovený za účelom riešenia užívania a vlastníckych vzťahov sporných pozemkov. Z návrhu, ktorý podal nebohý otec navrhovateľiek, vyplývalo, že jeho rodičia užívali sporné pozemky. Listinami zadováženými zo štátneho archívu sa snažil preukázať, za akých okolností začali jeho právni predchodcovia L. V. a R. P., rod. P. sporné parcely užívať a chovať ako vlastníci. Pretože potrebné skutočnosti neboli zapísané v pozemkovej knihe, nehnuteľnosti nebolo možné dedičsky prejednať po matke M. V.. Z oprávnenej držby právnych predchodcov, do ktorej vstúpili r. 1943, odvodzoval svoje právo pôvodný navrhovateľ, ktorý sa domáhal vydržania sporných nehnuteľností, aby boli prikázané do jeho výlučného vlastníctva. Svedkovia síce nepotvrdili existenciu zámennej zmluvy, ale všetci potvrdili, že právni predchodcovia od r. 1943 nehnuteľnosti užívali, kosili, udržiavali, brali z nich úžitok, cítili sa ako oprávnení držiteľia, ich držba bola pokojná, a preto boli presvedčení, že im vec patrí. Pokiaľ sú pochybnosti o vydržaní, platí vyvrátiiteľná domnienka, že držba je oprávnená. Právny predchodca navrhovateľiek sa domáhal u odporcu uznania vydržania a v roku 2004 mestské zastupiteľstvo s pripomienkami schválil vydržanie nehnuteľností v prospech otca navrhovateľiek. Navrhli, aby odvolací súd návrhu vyhovel alebo aby vec zrušil a vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu súhlasil s rozhodnutím okresného súdu a zotrval na svojom vyjadrení z 16. 03. 2012, podľa ktorého k prevodom, nikdy nedošlo a z archívnych dokumentov nevyplýval spôsob vybavenia záležitosti. Navrhovateľ mal dvoch starších bratov X. a L. V.. Ak došlo k zámennej zmluve, navrhovateľ mal preukázať, ktoré pozemky právny predchodca odporcu zámenou získal.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal odvolanie v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods.1,2 OSP napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil ako vecne správne.

Podľa § 129 ods. 1 Občianskeho zákonníka držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držby je oprávnená.

Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutel'nosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

Z obsahu súdneho spisu vyplývajú všetky skutočnosti, ktoré sa týkajú vedenia konania a boli potrebné pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Okresný súd na pojednávaní 06. 02. 2013 vypočul ako svedkov oboch bratov právneho predchodcu navrhovateliek, L. V. a X. V., ktorí sa vyjadrili k užívaniu sporných nehnuteľností ich matkou. Navrhovateľky vstúpili do konania len v takom rozsahu, v akom sa konanie viedlo o návrhu ich otca, ktorý ako právny titul nadobudnutia dobromyseľného užívania sporných nehnuteľností uvádzal zámennú zmluvu, ktorú mali uzavrieť jeho právni predchodcovia v roku 1943. Zámenná zmluva sa nezachovala. Predložené písomnosti nepreukazovali, čo bolo predmetom zámennej zmluvy, iba to, že právni predchodcovia navrhovateľa, resp. otec navrhovateliek, užíval sporné nehnuteľnosti. Navrhovateľky preukázali naliehavý právny záujem na určovacej žalobe, pretože odporca bol zapísaný v katastri nehnuteľností ako výlučný vlastník sporných pozemkov. Skutočnosti dôležité pre posúdenie dôvodnosti žalobného návrhu však z predložených písomností ani svedeckých výpovední jednoznačne nevyplývali a vyplývať nemohli. Ako správne uviedol okresný súd, právny predchodca navrhovateliek nemohol byť aktívne legitimovaný na podanie žalobného návrhu, lebo podľa jeho skutkových tvrdení - zámenná zmluva z roku 1943 - sa mohol domáhať, že sporné nehnuteľnosti patrili do dedičstva po jeho právnych predchodcoch, a nie toho, že nehnuteľnosti majú patriť do jeho výlučného vlastníctva z dôvodu ich vydržania. O tom, že by vydržanie svedčilo právnenému predchodcovi navrhovateliek, neboli uvedené žiadne tvrdenia a dôkazy.

Okresný súd správne zistil skutkový stav, vyvodil z neho zodpovedajúci právny záver, rešpektoval príslušnú právnu úpravu a zohľadnil všetky právne významné skutočnosti. Jeho rozhodnutie je preto vecne správne.

O trovách odvolacieho konania krajský súd nerozhodoval, pretože účastníci konania ich neuplatnili a úspešnému účastníkovi žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomere hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.